

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 13.2.2013
COM(2013) 77 final

PACHETUL PRIVIND SIGURANȚA PRODUSELOR ȘI SUPRAVEGHEREA PIEȚEI

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU ȘI COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN

**privind punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului
European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de
supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a
Regulamentului (CEE) nr. 339/93**

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SWD(2013) 35 final}

{SWD(2013) 36 final}

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU ȘI COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN

**privind punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului
European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de
supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a
Regulamentului (CEE) nr. 339/93**

(Text cu relevanță pentru SEE)

1. INTRODUCERE

Prezentul raport oferă o prezentare generală a punerii în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 765/2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93 (denumit în continuare „regulamentul”). Acest regulament se aplică de la 1 ianuarie 2010. Obiectivul său principal este de a asigura că produsele de pe piața unică care intră sub incidența legislației Uniunii îndeplinesc cerințele aplicabile care asigură un nivel ridicat de protecție a sănătății și siguranței și a altor interese publice. În acest scop, regulamentul stabilește un cadru pentru acreditare și supravegherea pieței.

Raportul a fost elaborat în cooperare cu statele membre, prin intermediul „SOGS”, adică Grupul de înalți funcționari pentru standardizare și politica de evaluare a conformității (*Senior Officials Group for Standardisation and Conformity Assessment Policy*) și al grupului ad-hoc de supraveghere a pieței denumit grupul „SOGS-MSG”. De asemenea, prezentul raport evaluează relevanța activităților de evaluare a conformității, de acreditare și de supraveghere a pieței care beneficiază de finanțare din partea Uniunii, ținând cont de cerințele politicilor și legislației UE.

2. ACREDITAREA

2.1. Organismele naționale de acreditare

Regulamentul (CE) nr. 765/2008 introduce pentru prima dată un cadru juridic pentru acreditare. Acesta se aplică atât sectoarelor nereglementate, cât și sectoarelor reglementate. Scopul său este de a consolida acreditarea ca ultim nivel de control în cadrul sistemului de evaluare a conformității și de a spori încrederea în rezultatele evaluării conformității, răspunzând în același timp nevoilor piețelor și ale autorităților publice.

Regulamentul introduce o serie de principii și cerințe generale pentru organismele naționale de acreditare¹. Aceste cerințe sunt conforme cu cerințele acceptate la nivel mondial, stabilite în standardele internaționale ISO/IEC relevante, deși unele dintre

¹ A se vedea articolele 4, 6 și 8 din regulament.

ele pot să fie percepute ca fiind mai riguroase, depășind cerințele prevăzute în standardele aplicabile. Acesta este cazul cerințelor conform cărora trebuie să existe un singur organism de acreditare pe stat membru, acreditarea trebuie să fie efectuată de către o autoritate publică și să reprezinte o activitate nonprofit și necomercială și organismele de acreditare nu trebuie să intre în concurență cu organismele de evaluare a conformității, nici între ele.

În vederea îndeplinirii cerințelor regulamentului, statele membre au avut obligația de a-și modifica, într-o măsură variabilă, sistemele lor naționale de acreditare. În timp ce pentru unele state membre au fost necesare numai unele modificări sau modificări minore, altele au trebuit să-și revizuiască în mod substanțial sistemul național de acreditare. În unele cazuri, a fost necesar să se fuzioneze o serie de organisme de acreditare. Toate statele membre, precum și țările AELS și Turcia au înființat organisme naționale de acreditare².

Procesul de restructurare și de adaptare la regulament este acum în mare parte finalizat, dar consolidarea este încă în curs de desfășurare, și, în unele cazuri, organismele naționale de acreditare trebuie să fie în continuare consolidate în contextul lor național.

2.2. Acreditarea transfrontalieră

Regulamentul prevede că organismele de evaluare a conformității ar trebui să solicite acreditarea în statul membru în care au fost înființate. Cu toate acestea, există trei scenarii în care un organism de evaluare a conformității poate solicita acreditarea în altă parte:

- (1) Primul scenariu este atunci când un stat membru nu a instituit un organism național de acreditare.
- (2) Al doilea scenariu este atunci când organismul național de acreditare nu efectuează acreditarea pentru activitatea pentru care este solicitată acreditarea.
- (3) Al treilea scenariu este atunci când evaluarea la nivel de omologi la care a fost supus organismul național de acreditare nu a fost pozitivă.

Până în prezent, primul scenariu nu a fost întâlnit, deoarece toate statele membre au înființat organisme naționale de acreditare. Al doilea și al treilea scenariu sunt mai frecvente, dat fiind că nu toate organismele naționale de acreditare efectuează întreaga gamă de activități.

Chiar dacă aceste dispoziții privind acreditarea transfrontalieră s-au dovedit a fi relativ simple, chestiunea organismelor internaționale de evaluare a conformității cu localizări multiple și a subcontractării devine din ce în ce mai importantă în ultimii ani. Comisia, de comun acord cu statele membre, a adoptat un document care explică cum trebuie să procedeze în aceste cazuri organismele de acreditare pentru a evita acreditările multiple³. Cooperarea Europeană pentru Acreditare (a se vedea secțiunea

² Informațiile de contact ale acestora sunt disponibile pe site-ul internet al Comisiei la adresa următoare: <http://ec.europa.eu/enterprise/newapproach/nando/index.cfm?fuseaction=ab.main>

³ CERTIF 2009-06 Rev. 6.0 Cross Border Accreditation Activities (A se vedea documentul de lucru al Comisiei atașat).

privind infrastructura pentru acreditare) a furnizat apoi orientări privind modul de punere în practică a acestor principii de politică. O ajustare a punerii în aplicare a acestor principii de politică poate fi încă necesară după ce se va dobândi experiență cu aceste orientări.

2.3. Evaluarea la nivel de omologi

Evaluarea la nivel de omologi este probabil cel mai important instrument pentru a garanta că sistemul european de acreditare se ridică la nivelul așteptărilor în ceea ce privește asigurarea calității sistemului european de evaluare a conformității. O evaluare la nivel de omologi cu rezultate pozitive este o condiție necesară pentru recunoașterea reciprocă a certificatelor de acreditare.

Prin urmare, instituirea unui mecanism riguros de evaluare la nivel de omologi între organismele naționale de acreditare este esențială pentru punerea în aplicare eficientă a regulamentului. Acesta asigură un control continuu al calității activității desfășurate de către organismele naționale de acreditare, instituind, de asemenea, un proces de învățare nu numai pentru cei care sunt evaluați, ci și pentru cei care efectuează evaluarea. Evaluarea la nivel de omologi este elementul care distinge acreditarea de alte mijloace de evaluare a competenței și performanței organismelor de evaluare a conformității. Următorul obiectiv este de a continua consolidarea procesului de evaluare la nivel de omologi, de a spori numărul evaluatorilor bine pregătiți și cu experiență și de a continua armonizarea abordărilor, în special în sectorul reglementat.

2.4. Infrastructura europeană de acreditare

După cum prevede regulamentul, Comisia a recunoscut Cooperarea Europeană pentru Acreditare (EA) ca infrastructura europeană de acreditare⁴. Ea a încheiat apoi un acord care definește sarcinile detaliate ale EA și prevede dispoziții privind finanțarea și privind supravegherea acesteia.

În aprilie 2009, Comisia, AELS, statele membre și EA au semnat orientările generale de cooperare prin care se angajează să colaboreze strâns pentru a pune în aplicare cu succes capitolul privind acreditarea din regulament⁵. Ele împărtășesc aceeași opinie privind importanța acreditării pentru economia europeană și rolul ei de sprijinire a mai multor politici europene și a legislației corespunzătoare. Orientările stabilesc obiective de politică specifice pentru acreditare, astfel încât să se poată îndeplini obiectivele exprimate în regulament.

În iunie 2010, Comisia și EA au semnat un acord-cadru de parteneriat pentru perioada 2010-2014. Acest acord-cadru de parteneriat permite acordarea unui sprijin financiar pentru EA, astfel încât aceasta să efectueze activitățile prevăzute în regulament și să își îndeplinească obiectivele menționate în orientări. Activitățile EA eligibile pentru finanțare din partea UE includ lucrările tehnice legate de sistemul de evaluare la nivel de omologi, informarea părților interesate și participarea la organizații internaționale din domeniul acreditării, elaborarea și actualizarea

⁴

A se vedea articolul 14 din regulament.

⁵

Orientări generale pentru cooperarea dintre Cooperarea europeană pentru acreditare și Comisia Europeană, Asociația Europeană de Liber Schimb și autoritățile naționale competente. JO 2009/C 116/04: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2009:116:0006:0011:RO:PDF>

contribuțiilor la orientările referitoare la acreditare, notificarea organismelor de evaluare a conformității, evaluarea conformității și supravegherea pieței, activități de asistență în favoarea țărilor terțe⁶.

Acordul-cadru de parteneriat prevede posibilitatea unei subvenții anuale de funcționare pentru activitatea în curs de desfășurare a EA și secretariatul acesteia. La momentul redactării prezentului raport, au fost acordate două subvenții anuale de funcționare în valoare de 375 000 EUR și aproximativ 40% din totalul bugetului EA.

Subvenția a sprijinit activitățile legate de funcționarea și gestionarea sistemului de evaluare la nivel de omologi care, în 2010 și 2011, au constat în 32 evaluări, inclusiv reevaluări, evaluări inițiale, reevaluări și evaluări excepționale ale organismelor naționale de acreditare și 8 cursuri de formare a evaluatorilor. Activitățile în acest domeniu includ, de asemenea, lansarea unui proces general de consolidare a sistemului de evaluare la nivel de omologi care a generat o serie de propuneri aflate în prezent în discuție.

În plus, comitetul de armonizare orizontală al EA, precum și comitetele responsabile cu laboratoarele, certificarea și inspecția au colaborat pentru a ajunge la o viziune comună privind modul de realizare a acreditării și, de asemenea, pentru a sprijini acreditarea în sectoarele reglementate relevante. Aceasta a dus la elaborarea unei serii de documente orientative⁷.

EA a fost, de asemenea, foarte activă în îndeplinirea sarcinilor sale de a furniza expertiză tehnică mai multor servicii ale Comisiei în vederea includerii acreditării în proiectele legislative sau în punerea în aplicare a legislației sectoriale existente⁸.

În plus, EA a colaborat cu părțile interesate prin intermediul Comitetului consultativ al EA și și-a îndeplinit obligațiile de a participa la procesul de evaluare la nivel de omologi și la grupurile de lucru ale organizațiilor internaționale de acreditare ILAC/IAF. Ea și-a consolidat, de asemenea, relațiile cu țările terțe, prin acceptarea organismelor naționale de acreditare din AELS și țările candidate în calitate de membri deplinși și prin semnarea unor acorduri de asociere cu organisme naționale de acreditare din țările participante la politica europeană de vecinătate. EA numără în prezent 35 membri și 13 membri asociați⁹.

Pe lângă subvenția anuală de funcționare, acordul-cadru de parteneriat cu EA prevede, de asemenea, posibilitatea acordării de subvenții pentru proiecte specifice. Până în prezent, nu s-a făcut uz de această posibilitate.

⁶ A se vedea articolul 32 din regulament.

⁷ <http://www.european-accrreditation.org/content/publications/pub.htm>

⁸ Activitățile nu s-au limitat la serviciile Direcției Generale Întreprinderi și Industrie, ci au inclus și alte Direcții Generale (printre altele, DG SANCO, DG AGRI, DG ENV, DG MOVE, DG CLIMA). Un prim exemplu ar fi cooperarea privind noul regulament de acreditare și verificare al sistemului de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră. EA a cooperat îndeaproape cu DG ENTR și DG CLIMA pentru a propune o soluție care să răspundă nevoilor acestei legislații. [Regulamentul (UE) nr. 600/2012 al Comisiei din 21 iunie 2012 privind verificarea rapoartelor de emisii de gaze cu efect de seră și a rapoartelor privind datele tonă-kilometru și acreditarea verificatorilor în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (Text cu relevanță pentru SEE)].

⁹ <http://www.european-accrreditation.org/content/ea/members.htm>

Cooperarea cu EA a fost una foarte productivă, în general. Au fost depuse eforturi considerabile pentru a face față schimbărilor în materie de acreditare generate de intrarea în vigoare a regulamentului și de noul rol al EA ca infrastructură europeană de acreditare în acest context. Este necesar să se continue progresele înregistrate până în prezent, pentru a întări în continuare rolul acreditării ca ultimă verigă de control în sistemul european de evaluare a conformității. Dat fiind că acreditarea este din ce în ce mai utilizată în cadrul legislației UE, acest lucru poate implica, de asemenea, o revizuire a sprijinului financiar și a resurselor disponibile pentru EA.

2.5. Acreditarea în sprijinul notificării

Regulamentul menționează în mod clar că acreditarea reprezintă metoda preferată de a demonstra competența tehnică a unui organism de evaluare a conformității în scopul „notificării” în temeiul legislației specifice, adică de a recunoaște capacitatea organismului de a evalua conformitatea produselor cu cerințele unui regulament sau ale unei directive.

Acreditarea are avantajul de a fi o activitate transparentă, bazată pe standarde, iar procesul de evaluare la nivel de omologi a fost instituit pentru a se asigura că sunt menținute niveluri comparabile de calitate. Acest lucru nu este valabil și pentru notificările care nu se bazează pe acreditare. Prin urmare, Comisia, de comun acord cu statele membre, a emis un document orientativ cu privire la tipul de informații pe care ar trebui să le includă notificările fără acreditare¹⁰. Dat fiind că notificările fără acreditare nu sunt întotdeauna însoțite de documentele corespunzătoare și că statele membre și Comisia au la dispoziție o perioadă mai lungă pentru a ridica obiecții, procesul de notificare poate în aceste cazuri să devină destul de lung și greoi.

Utilizarea acreditării în scopul notificării diferă de la un stat membru la altul și de la un sector la altul. În timp ce unele state membre au impus obligativitatea acreditării în scopul notificării, alte state aplică o abordare mai variabilă. În fapt, la sfârșitul anului 2009, înainte de intrarea în vigoare a regulamentului, din 2 249 de notificări 1 089 nu au fost acreditate și 1 118 au fost acreditate, în timp ce până în iunie 2012 au existat 3 106 notificări, dintre care 861 nu au fost acreditate și 2 196 au fost acreditate. Acreditarea sprijină astfel cu succes procesul notificării. Prin urmare, este necesară o mai bună comunicare între autoritățile naționale și organismul de acreditare.

2.6. Documente de orientare

Comisia, de comun acord cu statele membre, a emis documente de orientare care sunt menționate în documentul de lucru al serviciilor Comisiei aferent.

2.7. Provocări

Regulamentul a stabilit un cadru juridic solid pentru acreditare. În anii următori, principalele provocări în ceea ce privește aplicarea capitolului privind acreditarea din regulament vor fi consolidarea și întărirea sistemului, precum și creșterea gradului de conștientizare privind acreditarea și o mai bună înțelegere a avantajelor acreditării. Pe lângă soluționarea unei serii de chestiuni juridice legate de acreditare, acest lucru

¹⁰ CERTIF 2010-08 Rev.1 *Notification without Accreditation* (Notificare fără acreditare) [Articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 765/2008].

va necesita o consolidare suplimentară a sistemului de evaluare la nivel de omologi, ca instrument principal pentru asigurarea unei calități constante a certificatelor în întreaga UE. În plus, va trebui să se acorde o importanță mai mare acreditării în scopul notificării, care va trebui să fie utilizată într-un mod mai sistematic în legislația UE, în cazul în care aceasta prevede evaluarea conformității și desemnarea organismelor de evaluare a conformității. Acest lucru poate necesita, de asemenea, ca EA și Comisia să elaboreze programe de acreditare sectoriale pentru a se asigura că organismele de evaluare a conformității respectă nivelul de competență impus de legislația Uniunii de armonizare în domenii cu cerințe specifice¹¹.

3. CADRUL DE SUPRAVEGHERE A PIEȚEI UNIUNII PENTRU PRODUSE

Această secțiune rezumă situația privind punerea în aplicare a principalelor dispoziții ale Regulamentului (CE) nr. 765/2008 privind instituirea unui cadru de supraveghere a pieței pentru toate produsele armonizate în cadrul pieței unice. Acest capitol completează informațiile cuprinse în evaluarea impactului care însoțește propunerea Comisiei de regulament privind siguranța produselor de consum și propunerea de regulament privind supravegherea pieței.

3.1. Cerințe privind organizarea supravegherii pieței de către statele membre

Regulamentul stabilește cerințe specifice privind organizarea supravegherii pieței de către statele membre începând cu 2010. Cea mai mare parte dintre acestea și-au adaptat structurile lor administrative și au pus în aplicare soluții specifice pentru a asigura respectarea acestor cerințe. Răspunsurile statelor membre la un chestionar privind punerea în aplicare a regulamentului pot fi rezumate¹² după cum urmează:

- *responsabilitatea și identitatea autorităților*: în majoritatea statelor membre, regulamentul a necesitat doar unele mici ajustări ale activităților de supraveghere a pieței preexistente (de exemplu, elaborarea unui program pentru ameliorarea supravegherii pieței), dat fiind că statele membre au instituit deja proceduri de supraveghere a pieței prin legislația națională relevantă.
- *mecanismul de comunicare și coordonare între autoritățile de supraveghere a pieței* variază de la un stat membru la altul: canalele de comunicare se bazează uneori pe un acord informal sau comunicarea are loc prin intermediul unui organism de coordonare pentru supravegherea pieței, prin intermediul unui grup de lucru responsabil cu punerea în aplicare a noului cadru legislativ sau prin intermediul unui comitet de supraveghere a pieței.
- *procedura de tratare a plângerilor*: înainte de intrarea în vigoare a regulamentului, majoritatea statelor membre instituiseră deja sisteme pentru tratarea plângerilor. Deși aceste sisteme sunt actualizate în mod regulat, majoritatea statelor membre menționează că ele pot fi încă îmbunătățite.
- *procedura de monitorizare a accidentelor sau a prejudiciilor aduse sănătății*: unele state membre consideră că este necesar un sistem îmbunătățit de

¹¹

A se vedea articolul 13 alineatul (3) din regulamentul de bază.

¹²

O imagine de ansamblu a răspunsurilor este disponibilă în documentul de lucru însoțitor al serviciilor Comisiei.

colectare a datelor privind accidentele și că acesta ar putea fi bazat pe actuala bază de date europeană privind răniurile.

- *consolidarea competențelor autorităților de supraveghere a pieței:* au fost efectuate unele ajustări minore în statele membre, întrucât competențele de executare au fost în mare parte compatibile cu cele prevăzute de regulament. Unele state membre au fost nevoite să-și modifice legislația națională existentă pentru a respecta regulamentul.
- *sporirea resurselor financiare și umane de care dispun autoritățile de supraveghere a pieței:* resursele financiare și umane pentru supravegherea pieței au fost reduse ca urmare a constrângerilor bugetare în majoritatea statelor membre, în timp ce într-un număr redus de state membre nu au fost considerate necesare modificări majore până în prezent.
- *sancțiuni aplicabile operatorilor economici:* sancțiunile pentru operatorii economici care nu își respectă obligațiile existau deja înainte de intrarea în vigoare a regulamentului; ele au fost ușor modificate în anumite state membre, ca urmare a introducerii unor noi competențe pentru autoritățile de supraveghere a pieței.

La începutul anului 2010, toate statele membre, Islanda și Turcia au informat Comisia cu privire la autoritățile lor de supraveghere a pieței și la domeniile de competență ale acestora, după cum se solicită în mod expres în regulament¹³. Aceste comunicări oferă o bună imagine de ansamblu asupra distribuției sarcinilor și responsabilităților în domeniul supravegherii pieței pentru bunurile armonizate și oferă date de contact relevante. Ele au fost publicate pe site-ul internet al Comisiei¹⁴ și contribuie fără îndoială la creșterea transparenței cu privire la autoritățile naționale de supraveghere a pieței în UE.

3.2. Programele naționale de supraveghere a pieței

În conformitate cu regulamentul¹⁵, statele membre trebuie să instituie, să pună în aplicare și să actualizeze programe de supraveghere a pieței. Ele trebuie, de asemenea, să le transmită celorlalte state membre și Comisiei și să le pună la dispoziția publicului prin intermediul internetului. Obiectivul acestor programe este de a permite autorităților din alte țări, precum și cetățenilor în general, să înțeleagă cum, când, unde și în ce domenii este efectuată supravegherea pieței. Programele naționale conțin informații privind organizarea generală a supravegherii pieței la nivel național (de exemplu, privind mecanismele de coordonare între diferitele autorități, resursele care le sunt atribuite, metodele de lucru etc.) și în anumite domenii de intervenție (de exemplu, categorii de produse, categorii de risc, tipuri de utilizatori etc.).

Majoritatea statelor membre au comunicat Comisiei, în 2010, 2011 și 2012, programele lor naționale (generale sau sectoriale) și orice revizui necesare (a se vedea tabelul 1). În 2012, Comisia a publicat pe pagina sa de internet versiunea

¹³ A se vedea Articolul 17.

¹⁴ http://ec.europa.eu/enterprise/policies/single-market-goods/regulatory-policies-common-rules-for-products/market-surveillance-authorities/index_en.htm

¹⁵ A se vedea articolul 18 alineatul (5).

neconfidențială în limba originală, însoțită de traducere, a celor mai recente programe naționale primite de la statele membre, Islanda și Turcia¹⁶.

Evaluarea eforturilor depuse de către statele membre este, în general, pozitivă, în ciuda faptului că unele țări au pus un accent mai mare pe informații privind organizarea generală a supravegherii pieței, în timp ce altele au privilegiat informațiile privind activitățile sectoriale, astfel încât informațiile nu sunt întotdeauna pe deplin comparabile. Modul în care statele membre au organizat cooperarea și coordonarea între diferitele autorități și cu autoritățile vamale ar putea fi prezentat mai clar.

Comisia a ajutat statele membre să pună în aplicare aceste dispoziții ale regulamentului în special prin propunerea unui model comun de definire a programelor lor sectoriale. Acesta facilitează în mod considerabil comparabilitatea informațiilor naționale privind o serie de produse sau domenii legislative specifice și permite autorităților de supraveghere a pieței să planifice activități de cooperare transfrontalieră în domenii de interes comun.

Tabelul 1: Programele naționale de supraveghere a pieței (PNSP) – situația în perioada 2010-2012

<i>Țară</i>	<i>Tipul programului¹⁷</i>	<i>2010</i>	<i>2011</i>	<i>2012</i>
Austria	General și sectorial	x	x	x
Belgia	General *	x	x	x
Bulgaria	General *	x	x	x
Cipru	General și sectorial	x	x	x
Republica Cehă	Sectorial	x	x	x
Danemarca	General și sectorial	x	x	x
Estonia	General și sectorial	x	x	x
Finlanda	Sectorial	x	x	x
Franța	General și sectorial	x	x	x
Germania	General *	x	x	x
Grecia	General	x	x	x
Ungaria	Sectorial	x	x	x

¹⁶ http://ec.europa.eu/enterprise/policies/single-market-goods/regulatory-policies-common-rules-for-products/national-market-surveillance-programmes/index_en.htm

¹⁷ Situația reflectă în special abordarea pentru anul 2012.

<i>Țară</i>	<i>Tipul programului¹⁷</i>	<i>2010</i>	<i>2011</i>	<i>2012</i>
Irlanda	General *	x	x	x
Italia	General	x	x	x
Letonia	General și sectorial	x	x	x
Lituania	Sectorial	x	x	x
Luxemburg	General și sectorial	x	x	x
Malta	Sectorial	x	x	x
Țările de Jos	Sectorial	x	x	x
Polonia	General și sectorial	x	x	x
Portugalia	General și sectorial	x	x	x
România	General și sectorial	x	x	x
Slovacia	General și sectorial	x	x	x
Slovenia	General și sectorial	x	x	x
Spania	Sectorial	--	x ¹⁸	x
Suedia	General și sectorial	x	x	x
Regatul Unit	General și sectorial	x	x	x
Islanda	General	x	x	x
Turcia	General	x	x	x

* Programul acoperă, de asemenea, unele informații privind sectoare specifice, deși acest lucru nu este prezentat în detaliu.

3.3. Produse care prezintă un risc grav

Regulamentul impune statelor membre obligația generală de a se asigura că mărfurile care ar putea să afecteze sănătatea sau siguranța utilizatorilor (consumatori și lucrători) sau, în orice caz, produsele care nu respectă cerințele stabilite în legislația UE de armonizare sunt retrase, interzise sau că punerea la dispoziție a acestor

¹⁸

Numai pentru un număr limitat de produse.

produse este restricționată¹⁹. În plus, acesta prevede că, atunci când se consideră, pe baza unei evaluări adecvate a riscului, că produsele prezintă un risc grav, statele membre trebuie, de asemenea, să informeze Comisia fără întârziere cu privire la măsurile adoptate, prin utilizarea sistemului de informare rapidă „RAPEX”²⁰.

Includerea unei trimiteri la sistemul RAPEX în regulament a confirmat importanța acestui mecanism de schimb de informații pentru supravegherea pieței în cadrul pieței unice și legătura acestuia cu regulamentele specifice privind produsele. De asemenea, trimiterea la sistemul RAPEX a avut ca efect extinderea obligației de a trimite notificări RAPEX în cazul tuturor mărfurilor care intră sub incidența legislației de armonizare a UE, inclusiv în cazul produselor destinate utilizării într-un cadru profesional (de exemplu, mașini industriale) și al produselor care pot dăuna intereselor publice, altele decât sănătatea și siguranța (de exemplu, mediul, securitatea, corectitudinea tranzacțiilor comerciale etc.).

Această extindere a contribuit în special la protecția lucrătorilor²¹ și la protecția mediului²², deși numărul total de notificări noi a fost destul de limitat în cursul primilor doi ani de punere în aplicare a regulamentului. Pe lângă notificările RAPEX în temeiul Directivei privind siguranța generală a produselor, Comisia a primit, în 2010, 20 de notificări în temeiul Regulamentului (CE) nr. 765/2008 (7 dintre acestea prezentând un risc grav); în 2011, Comisia a primit 25 de astfel de notificări (17 dintre acestea prezentând un risc grav)²³. În ansamblu, nouă state membre au transmis notificări cu privire la mărfuri și produse de uz profesional care pot dăuna intereselor publice, altele decât sănătatea și siguranța.

Modelele mai recente arată o creștere a numărului de comunicări primite, dat fiind că în 2012 Comisia a validat în total 37 de noi notificări, dintre care 31 au prezentat un risc grav. În aceeași perioadă, un stat membru suplimentar a început să trimită notificări. Se estimează că aceste cifre vor crește în timp, pe măsură ce statele membre devin mai proactive în domeniul produselor de uz profesional și își modifică pe deplin practicile pentru a ține cont de domeniul de aplicare mai larg al RAPEX.

În ceea ce privește Comisia, punerea în aplicare a regulamentului a necesitat unele eforturi de coordonare a expertizei necesare pentru a evalua noile notificări și pentru a adapta procedurile operaționale la domeniul de aplicare mai larg al sistemului.

¹⁹ A se vedea articolul 16.

²⁰ A se vedea articolele 20 și 22. RAPEX este un sistem de alertă stabilit în temeiul articolului 12 din directiva privind siguranța generală a produselor.

²¹ Printre exemple se numără notificarea unui mixer pentru furaje utilizat în agricultură despre care s-a constatat că nu respectă Directiva privind echipamentele tehnice 2006/42/CE, după ce a produs un accident mortal în țara care a efectuat notificarea și notificarea mai multor instrumente profesionale periculoase despre care s-a constatat că nu respectă Directiva privind joasa tensiune 2006/95/CE.

²² De exemplu, notificările privind diverse echipamente de protecție a consumatorilor și ambalaje de jucării care conțin o cantitate de cadmiu peste limita permisă în Regulamentul REACH (CE) nr. 1907/2006 și notificările privind artificii care conțin poluanți organici persistenți.

²³ Mai multe detalii privind aceste notificări (statele membre care au transmis notificarea, categorii de produse etc.) pot fi găsite în capitolul 2.3 din Rapoartele anuale RAPEX pentru 2010 și 2011 disponibile la adresa: http://ec.europa.eu/consumers/safety/rapex/key_docs_en.htm.

Finalizarea noii platforme IT pentru notificările RAPEX, denumită GRAS-RAPEX²⁴, a reprezentat un mare pas înainte în ceea ce privește gestionarea noilor notificări.

3.4. O metodologie adecvată de evaluare a riscurilor

În cadrul punerii în aplicare a regulamentului prin intermediul grupurilor „SOGS”, Comisia a înființat în 2011 un grup operativ de evaluare a riscului compus din experți ai statelor membre. Misiunea grupului operativ a fost să ofere consiliere privind mijloacele adecvate de efectuare a evaluării riscurilor pentru toate produsele alimentare și pentru toate riscurile care intră sub incidența legislației de armonizare. Ghidul de utilizare RAPEX existent²⁵ prevede deja metodologia de evaluare a riscurilor pentru bunurile de consum și constituie, fără îndoială, o referință importantă pentru statele membre. Grupului operativ i s-a cerut apoi să evalueze (i) dacă metodologia existentă, care se concentrează în special asupra produselor nearmonizate, poate lua în considerare în mod corespunzător cerințele legale aplicabile bunurilor armonizate; (ii) modul în care trebuie să se răspundă necesității de a evalua riscurile publice, altele decât sănătatea și siguranța, care nu sunt luate în considerare de această metodologie.

La sfârșitul proiectului, grupul operativ privind evaluarea riscurilor a concluzionat că, deși metodologia menționată de ghidul de utilizare RAPEX reprezintă un bun punct de plecare, ar trebui să se îmbunătățească adecvarea acesteia cu domeniul armonizat prin includerea de trimiteri explicite la cerințele esențiale ale produselor și la standardele armonizate relevante. În plus, formulările folosite ar trebui să fie adaptate unui set mai larg de interese publice, concentrându-se asupra conceptului de „prejudiciere” în loc de „vătămare”²⁶.

3.5. Sistemul general de gestionare a informației - ICSMS

În conformitate cu regulamentul, Comisia trebuie să elaboreze și să mențină un sistem general de arhivare și schimb de informații privind aspecte legate de activitățile de supraveghere a pieței²⁷.

Experții Comisiei au examinat posibilele alternative (achiziționarea unui instrument existent, dezvoltarea unui nou instrument etc.) și au ajuns la concluzia că cea mai potrivită soluție este aceea de a achiziționa instrumentul „ICSMS” (Sistemul de informare și comunicare privind supravegherea pieței), singurul sistem de informare de acest tip care funcționează deja în prezent. La momentul respectiv, ICSMS era utilizat de 12 state membre ale UE/AELS (Austria, Belgia, Cipru, Estonia, Germania, Luxemburg, Malta, Țările de Jos, Slovenia, Suedia, Elveția și Regatul Unit), ca un mijloc de comunicare care permitea autorităților de supraveghere a pieței să facă schimb de informații cu privire la anchetele privind produsele specifice și activitățile conexe.

²⁴ GRAS-RAPEX a înlocuit aplicația RAPEX-REIS la 29 mai 2012. Noua platformă IT cuprinde mai multe funcționalități avansate, printre care meniurile verticale care permit punctelor de contact RAPEX să încarce informații privind produsele profesionale și alte riscuri decât sănătatea și siguranța.

²⁵ Adoptat prin Decizia nr. 2010/15/UE a Comisiei din 16 decembrie 2009, JO L 22, 26.1.2010, p. 1, http://ec.europa.eu/consumers/safety/rapex/docs/rapex_guid_26012010_ro.pdf

²⁶ Documentul SOGS-MSG N031Rev1sau CERTIF 2012-01 Rev1.

²⁷ A se vedea articolul 23 din regulament.

În noiembrie 2011, Comisia a convenit împreună cu ICSMS-AISBL (organismul care reunește autoritățile de supraveghere a pieței din statele membre ale UE/AELS care utilizează ICSMS) și cu LUBW (Agenția pentru măsurători de mediu aflată în subordinea Ministerului Mediului și al transporturilor din Baden-Württemberg care găzduiește serverele ICSMS) să achiziționeze ICSMS în schimbul sumei de 1 940 940 EUR. Conform contractului, ICSMS-AISBL și LUBW s-au angajat:

- să transfere Comisiei drepturile de proprietate intelectuală asupra ICSMS;
- să integreze statele membre care nu sunt încă membre ICSMS și să asigure cursuri de formare pentru utilizatorii din noile state membre ICSMS. Primele cursuri de formare au avut loc în perioada mai-iunie 2012;
- să furnizeze sprijin și asistență tehnică tuturor utilizatorilor ICSMS (inclusiv un serviciu de asistență tehnică);
- să gestioneze zilnic ICSMS și să asigure calitatea serviciului;
- să transfere Comisiei expertiza privind ICSMS.

Prin intermediul internetului, ICSMS permite realizarea unor schimburi complete de informații între toate organismele de supraveghere a pieței. Utilizatorii pot să facă un schimb rapid și eficient de informații privind rezultatele testelor, datele de identificare a produsului, fotografii, informații privind operatorii economici, evaluări ale riscurilor, inclusiv date referitoare la pericole, informații privind accidentele, precum și privind măsurile luate de autoritățile de supraveghere.

ICSMS dispune de o secțiune internă și de o secțiune publică. Secțiunea internă este destinată utilizării de către autoritățile de supraveghere a pieței. Ea poate fi utilizată, de asemenea, de către autoritățile vamale și de funcționarii UE. Secțiunea conține toate informațiile disponibile (descrierea produselor, rezultatele testelor, măsurile luate etc.). Secțiunea publică este destinată utilizării de către consumatori și operatorii economici. Publicul are acces doar la datele referitoare la produse și la neconformitate, nu și la documentele interne (corespondența între autoritate și producător/importator etc.).

ICSMS colectează deja rezultatele testelor pentru mai mult de 47 500 de produse reglementate printr-un număr de peste 45 directive și repertoriază peste 650 de autorități din toate țările SEE. Numărul conturilor de utilizatori se ridică la 3 600. ICSMS permite tuturor utilizatorilor interni și publici să efectueze căutări specifice. De exemplu, este posibil să se efectueze căutări în funcție de produse individuale și în funcție de rezultatele testelor pentru grupe întregi de produse. Pot fi obținute rezultatele testelor pentru produse din țări specifice. Sistemul permite obținerea de informații privind produsele care intră sub incidența anumitor directive, notificările clauzelor de salvagardare, informații privind notificările RAPEX sau privind producătorii, importatorii și distribuitorii. Informațiile confidențiale sunt protejate printr-un sistem de autorizații de acces.

Fiecare autoritate de supraveghere a pieței poate introduce date referitoare la produsele supuse anchetelor care nu figurează încă în baza de date și poate să adauge observații la un dosar de informare deja existent pentru un anumit produs, furnizând de exemplu feedback cu privire la activitățile autorităților de supraveghere a pieței în

ceea ce privește produsele supuse anchetei. În plus, există posibilitatea de a transfera responsabilitatea pentru un produs de la o autoritate la alta („predarea ștafetei”), care este folosită intensiv.

Este prematur să se realizeze o evaluare a contractului ICSMS, dat fiind că el a fost semnat în noiembrie 2011 și că extinderea sistemului la țările UE care nu erau încă membre abia a început. Cu toate acestea, ținând cont de potențialul ICSMS, contractul pare să ofere un bun raport calitate-preț pentru Comisie și toate părțile interesate (autoritățile naționale, producători, cetățeni). Sistemul general de gestionare a informației stabilit prin regulament reprezintă un instrument de politică menit să faciliteze supravegherea pieței în întreaga Uniune Europeană, în special prin creșterea eficienței și a coerenței anchetelor efectuate la nivel național.

În opinia experților care utilizează ICSMS, schimbul de informații privind rezultatele testelor și anchetele oferă următoarele avantaje pentru autoritățile de supraveghere a pieței:

- intervenție promptă: informațiile privind produsele periculoase pot fi transmise imediat și pot fi luate măsuri imediate;
- descurajare: „oile negre” din rândul producătorilor vor fi detectate mai devreme și vor fi sancționate mai eficient;
- evitarea dublării eforturilor: rezultatele testelor efectuate de o autoritate de supraveghere vor fi puse de îndată la dispoziția tuturor celorlalte state membre;
- posibilitatea de a genera statistici în funcție de sector, produs etc.;
- acoperirea tuturor aspectelor referitoare la neconformitatea produselor.

În plus, ICSMS reprezintă o platformă utilă pentru punerea în aplicare a politicii europene de supraveghere a pieței prin crearea unei baze pentru:

- coordonarea intervențiilor pe piață la scară largă împotriva produselor suspecte;
- elaborarea de bune practici, schimbul de cunoștințe generale și de experiență;
- adoptarea unei abordări comune privind supravegherea pieței în diferite țări (evitând astfel denaturarea concurenței);
- punerea la dispoziție a unei enciclopedii de informații privind supravegherea pieței în UE;
- informarea cetățenilor cu privire la produsele neconforme și furnizarea de date de contact privind autoritățile competente²⁸.

²⁸

A se vedea articolul 19 alineatul (2).

3.6. Sprijin pentru cooperarea administrativă

Regulamentul (CE) nr. 765/2008 oferă Comisiei temeiul juridic pentru a acorda statelor membre asistență financiară și sprijin în ceea ce privește activitățile grupurilor ADCO (cooperare administrativă în domeniul supravegherii pieței)²⁹.

Obiectivul principal al grupurilor de cooperare administrativă în domeniul supravegherii pieței este de a asigura aplicarea corespunzătoare și uniformă a dispozițiilor tehnice ale directivelor (procedurile de certificare) și de a limita astfel utilizarea de către statele membre a restricțiilor privind introducerea pe piață a produselor certificate conforme.

În prezent există douăzeci de grupuri ADCO. Ele organizează, în general, aproximativ 40 de reuniuni pe an, care acoperă domenii precum construcțiile, siguranța jucăriilor, emisiile sonore, articolele pirotehnice, echipamentele terminalelor de radio și telecomunicații, compatibilitatea electromagnetică, echipamentele de joasă tensiune, dispozitivele medicale, echipamentele și sistemele de protecție destinate utilizării în atmosferele explozive, echipamentele sub presiune și echipamentele sub presiune portabile, utilajele, ascensoarele, instalațiile de transport pe cablu, echipamentele individuale de protecție, proiectarea ecologică, etichetarea energetică, instrumentele de măsurare și instrumentele de cântărire neautomate sau ambarcațiunile de agrement. Participanții sunt funcționari ai autorităților naționale de supraveghere a pieței, care asigură, de asemenea, președinția reuniunilor. Comisia este, de asemenea, reprezentată în grupuri.

Cu toate acestea, s-a constatat că gradul de participare la reuniunile grupurilor ADCO variază de la un sector la altul. Principalul motiv al gradului redus de participare la mai multe grupuri pare a fi lipsa de resurse financiare pentru finanțarea deplasărilor și a cazării reprezentanților. Pe de altă parte, unele autorități de supraveghere a pieței nu își depun candidatura pentru președinția grupului pentru că nu dispun de mijloace financiare pentru organizarea de reuniuni.

4. CONTROALELE PRODUSELOR CARE INTRĂ PE PIAȚA UE

În plus, Regulamentul (CE) nr. 765/2008 stabilește un cadru de reglementare pentru controalele la frontierele externe³⁰. Obiectivul general al acestor dispoziții este de a garanta că statele membre dispun de mecanisme de control adecvate pentru a se asigura că produsele care provin din țări terțe și care intră pe piața UE sunt conforme cu cerințele stabilite în legislația Uniunii. În acest scop, regulamentul stabilește principii de bază privind funcționarea controalelor la frontierele externe, privind autorizarea sau nu a punerii în liberă circulație a mărfurilor și privind cooperarea dintre toate autoritățile implicate cu privire la ambele sarcini. Aceste dispoziții se bazează pe Regulamentul (CEE) nr. 339/93 al Consiliului³¹, care a fost abrogat de regulamentul.

²⁹ A se vedea articolul 32 alineatul (1) litera (e).

³⁰ A se vedea articolele 27, 28 și 29.

³¹ Regulamentul (CEE) nr. 339/93 al Consiliului din 8 februarie 1993 privind controalele de conformitate a produselor importate din țări terțe cu normele aplicabile în materie de siguranță a produselor (JO L 40, 17.2.1993, p.1).

4.1. Punerea în aplicare de către statele membre

Prin urmare, statele membre au implementat dispoziții specifice cu privire la controalele de frontieră prin:

- stabilirea unui punct de contact unic în vederea realizării unor controale la frontieră eficiente și eficace;
- oferirea de finanțare pentru controalele la frontieră;
- elaborarea unei politici privind modul în care ar trebui efectuate controalele la frontieră;
- extinderea controalelor la frontieră pentru a acoperi mai multe puncte de intrare;
- asigurarea faptului că controalele la frontieră sunt direcționate în mod adecvat și că facilitarea schimburilor comerciale nu este afectată;
- încheierea unor acorduri scrise între autoritățile vamale și cele de supraveghere a pieței pentru a consolida cooperarea în domeniul controalelor la frontieră;
- îmbunătățirea cooperării dintre autoritățile vamale și autoritățile de supraveghere a pieței (de exemplu, îmbunătățirea schimbului de informații, intensificarea cooperării cu autoritățile de supraveghere a pieței din țările terțe);
- oferirea de asistență agenților vamali care efectuează controalele vamale;
- efectuarea unor analize de risc sau acordarea de asistență pentru realizarea lor;
- armonizarea acțiunilor vamale;
- formarea agenților vamali.

4.2. Orientări oferite de Comisie

Pentru a facilita punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 765/2008, Comisia, împreună cu statele membre, a elaborat „Orientările privind controlul importurilor în domeniul siguranței și conformității produselor”³². Orientările reprezintă un instrument menit să ajute autoritățile vamale și autoritățile de supraveghere a pieței să-și îmbunătățească metodele de cooperare și bunele practici administrative. În același timp, Orientările se concentrează pe chestiunile practice cu care se confruntă autoritățile vamale atunci când efectuează controale privind siguranța și conformitatea produselor.

Orientările constau dintr-o parte generală și o parte specifică. Partea generală este esențială pentru a înțelege totalitatea legislației aplicabile relevante a UE și, în special, obligațiile referitoare la controalele privind siguranța și conformitatea și cooperarea între autoritățile naționale relevante. Partea specifică a orientărilor constă în instrumente practice pentru agenții vamali, și anume fișe de informații și liste de verificare pentru grupuri de produse individuale, menite să faciliteze controalele.

Comisia coordonează eforturile statelor membre de a difuza și de a utiliza orientările la nivel național. Comisia s-a angajat, de asemenea, printr-un amplu program de vizite în diverse țări, să furnizeze orientări cât mai complete funcționarilor publici din țările respective și să abordeze eventualele întrebări specifice pe care le-ar putea avea.

32

http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/common/publications/info_docs/customs/product_safety/guidelines_ro.pdf

Toate aceste inițiative au fost finanțate prin programul de acțiune Vamă 2013³³.

5. MARCAJUL CE ȘI EVALUAREA CONFORMITĂȚII

În trecut, Comisia a constatat că operatorii economici, în special IMM-urile, nu înțeleg ce înseamnă marcajul CE. Din aceste motive, Regulamentul (CE) nr. 765/2008 stabilește principiile generale care stau la baza marcajului CE. În acest sens, la cererea Parlamentului European și în cadrul punerii în aplicare a regulamentului, Comisia s-a angajat să desfășoare o campanie de informare privind marcajul CE, adresată în special operatorilor economici (concentrându-se în special pe IMM-uri), dar și autorităților publice și consumatorilor.

5.1. Campania de informare privind marcajul CE

Campania de informare privind marcajul CE a avut rolul de a spori cunoștințele părților interesate cu privire la marcajul CE. Ea a fost finanțată prin Programul pentru inovație și spirit antreprenorial în 2009 și a costat în total 2 milioane EUR. Campania a început în primul trimestru al anului 2010 și a durat până în martie 2012.

Campania a avut următoarele rezultate:

- crearea unui site internet specific în toate limbile UE/AELS, care servește drept ghid unic de informații privind marcajul CE (http://ec.europa.eu/enterprise/policies/single-market-goods/cemarking/index_ro.htm /)
- prezența cu un stand la târguri comerciale³⁴; seminarii educaționale în toate statele membre ale UE/AELS (pentru Elveția și Liechtenstein s-a organizat un seminar comun);
- publicarea de pliante și broșuri în toate limbile UE/AELS pentru profesioniști și consumatori; crearea a două materiale video și a unor materiale promoționale; elaborarea unor fișe informative descriind situația în ceea ce privește marcajul CE în diverse sectoare în toate limbile UE/AELS și publicarea mai multor articole în presa de specialitate.

Campania pare să-și fi îndeplinit obiectivele. Reacțiile înregistrate cu ocazia seminariilor și târgurilor (numărul mare de participanți³⁵ și evaluările lor scrise

³³ Decizia nr. 624/2007/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 mai 2007 de instituire a unui program de acțiune pentru vamă în Comunitate.

³⁴ Participare la următoarele târguri: Târgul de la Hanovra 2010 (aprilie 2010), Hôpital Expo la Paris (mai 2010), CEDIA EXPO la Londra (iunie 2010), IFA la Berlin (septembrie 2010), Orto Pro Care la Madrid (septembrie-octombrie 2010), Cracovia la Eurotool (octombrie 2010), Târgul Internațional de Jucării de la Nürnberg (februarie 2011), Târgul de la Milano (ianuarie 2011), Cebit la Hanovra (martie 2011), Târgul Amper de la Brno (Republica Cehă) (martie-aprilie 2011), Târgul de la Hanovra (aprilie 2011).

³⁵ La seminarii au participat aproape două mii de părți interesate. La unele târguri, standul campaniei a fost vizitat de peste două mii de persoane, în timp ce peste două sute de vizitatori au purtat discuții aprofundate cu animatorii standurilor.

pozitive), cererea crescută pentru materiale informative³⁶ și interesul puternic al presei scrise și al mediei online³⁷ demonstrează succesul campaniei.

În plus, majoritatea întrebărilor puse de către părțile interesate cu privire la marcajul CE demonstrează că părțile interesate sunt în prezent mai familiarizate cu semnificația marcajului CE și sunt mai conștiente de drepturile și obligațiile lor. Numărul întrebărilor scrise adresate Comisiei de către acestea a crescut în perioada campaniei. Întrebările în sine au devenit mai complexe și mai precise, demonstrând o cunoaștere mult mai bună a marcajului CE decât în trecut. În plus, orientările puse la dispoziție pe site-ul internet reduc riscul unor posibile erori sau neînțelegeri.

5.2. Orientări adresate legislatorului sectorial și altor părți interesate

Utilizarea corectă a marcajului CE presupune o bună înțelegere a procedurilor de evaluare a conformității aplicabile diferitelor produse. Pentru a ajuta legislatorii, autoritățile naționale, organismele de acreditare, organismele de evaluare a conformității, operatorii și alte părți interesate să selecteze procedurile de evaluare corecte, Comisia a furnizat orientări specifice prin intermediul unor documente de politică:

- SOGS-N593 EN sau CERTIF 2009-03 *„Orientations for selecting and implementing the modules of Decision 768/2008 and SMEs specificities in the area of conformity assessment”* (Orientări pentru selectarea și punerea în aplicare a modulelor prevăzute de Decizia 768/2008 și specificitățile IMM-urilor în ceea ce privește evaluarea conformității) oferă orientări legislatorului sectorial privind modul de selectare a modulelor de evaluare a conformității din „meniul” Deciziei nr. 768/2008/CE. În plus, documentul oferă orientări organismelor notificate care desfășoară activități de evaluare a conformității. În conformitate cu obiectivele privind o mai bună reglementare, legislatorul trebuie să țină cont de complexitatea produsului, de mărimea întreprinderilor care își desfășoară activitatea în sectorul în cauză (de exemplu, IMM-uri) de tehnologia în cauză, de riscul pentru interesul public și de caracterul de serie sau de masă al procesului de producție. În mod similar, organismele notificate trebuie să evite sarcinile inutile pentru operatorii economici, menținând în același timp nivelul ridicat necesar de protecție a interesului public.
- SOGS-N594 EN sau CERTIF 2009-04 *„Introduction to conformity assessment of the New Legislative Framework as laid down in Decision 768/2008”* (Introducere privind evaluarea conformității noului cadru legislativ, astfel cum este prevăzută în Decizia 768/2008) se adresează debutanților în materie de evaluare a conformității (legislatori, organisme notificate, producători). Documentul explică ce este evaluarea conformității și descrie mecanismele sale și rolul său în lanțul de aprovizionare al unui produs. În plus, acesta explică rolul părților interesate implicate și oferă o analiză detaliată a procedurilor de evaluare a conformității, astfel cum sunt definite în Decizia 768/2008.
- SOGS N612 EN sau CERTIF 2009-08 *„Using Harmonised Standards to assess the competence of Conformity Assessment Bodies in the context of the New Legislative Framework”* (Utilizarea standardelor armonizate pentru

³⁶

Au fost distribuite șaiszeci de mii de pliante și broșuri.

³⁷

Peste 140 de articole de presă/publicări în reviste, buletine informative, pe site-uri internet specializate.

evaluarea competenței organismelor de evaluare a conformității în contextul noului cadru legislativ) se adresează în principal organismelor de acreditare și indică, pentru fiecare modul de evaluare a conformității, standardul armonizat publicat în Jurnalul Oficial al UE care reflectă criteriile pe care trebuie să le îndeplinească organisme de evaluare a conformității pentru a fi notificate pentru modulul în cauză.

Documentele sunt disponibile pe site-ul internet al Comisiei³⁸.

³⁸

http://ec.europa.eu/enterprise/policies/single-market-goods/documents/certif_doc_en.htm